

РЕШЕНИЕ

№ 2797

гр. София, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 22.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6161** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, ат. 1 и адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез П. М. Б., в качеството му на управител, срещу Решение № 1040-21-538/26.05.2021 г., издадено от директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № РЖ-5-21-00889487/08.03.2021 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО за събиране на суми по издаден ревизионен акт за начет № РА-5-21-00880869/16.02.2021 г.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че констатациите и правните изводи на ръководителя на контрола по разходите и на директора на ТП на НОИ – С. – град са неправилни, а това, от своя страна, е довело до погрешно и незаконосъобразно издаване на процесните разпореждане и ревизионен акт за начет. Иска се отмяна на обжалваното решение, на процесното разпореждане и на процесния ревизионен акт за начет.

Ответникът директорът на ТП на НОИ – С. – град чрез процесуалния си представител юрк. В. оспорва жалбата като неоснователна и излага аргументи по същество на спора както в съдебно заседание, така и в писмени бележки, депозирани в съда на 28.03.2020 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в съдебното

производство и не ангажира становище по спора.

Административен съд – София – град, III отделение, 46-ти състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

Във връзка с писмо вх. № Ц4023 - 21-714 /29.12.2020г. от отдел „ПОБГВ“ при ТП на НОИ – С. – град за изясняване на обстоятелства относно осигурителните права на лицето М. Г. Г., ЕГН [ЕГН] за периода 01.01.2017 – 31.10.2020г. във връзка с отпускане на парично обезщетение за безработица от контролните органи е извършена проверка и е съставен констативен протокол № КП-5-21-00880725/16.02.2021 г.

При проверка в Регистър на осигурените лица длъжностното лице по проверката е установило, че от осигурителя [фирма] са подадени данни съгласно чл. 5, ал. 4 от КСО с декларация обр. № 1 за М. Г. Г. за периода 09.11.2018г. – 12.11.2020 г. като за лице, осигурено по реда на чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО – по трудово правоотношение, и за периода от 13.11.2020 г. – 13.12.2020 г. с обезщетение за оставане без работа по КТ.

Проверяващият орган е установил още, че в Регистъра на трудовите договори има данни за подадено Уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за регистриране на трудовия договор на М. Г. Г., прието в компетентната ТД на НАП и постъпило в ТП на НОИ с вх. № 303901801951680 от 09.11.2018 г., както и че в същия регистър има данни за подадено Уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за прекратяване на трудовия договор на М. Г. Г. ЕГН, прието в компетентната ТД на НАП и постъпило в ТП на НОИ с вх. № 303902001793052 от 17.11.2020г.

По време на извършваната проверка осигурителят [фирма] е представил сключен трудов договор № 29/09.11.2018 г. с М. Г. Г., като по силата на цитирания договор последната е била на длъжност „счетоводител оперативен“, с основно трудово възнаграждение в размер на 580.00 лв., на пълно работно време – 8 часа, считано от 09.11.2018 г. Съгласно представена от осигурителя Заповед за прекратяване на трудовия договор трудовото правоотношение на М. Г. Г. с [фирма] е прекратено основание чл. 328 ал. 1, т.3, считано от 13.11.2020 г., а със Заповед № 20201215/15.12.2020г. на М. Г. Г. е изплатено обезщетение по чл. 222, ал. 1 от КТ за периода 13.11.2020 г. – 12.12.2020 г. в размер на 610.00 лв.

По време на проверката са представени разчетно – платежни ведомости за начислени възнаграждения от трудово правоотношение на М. Г. Г. за периода от 09.11.2018 г. до 12.11.2020 г. и от 13.11.2020 г. до 12.12.2020 г. с обезщетение по чл. 222, ал. 1 от КТ.

При извършената проверка е установено още, че М. Г. Г. има сключени Договори за възлагане на контрол на дружество [фирма] на основание чл. 144, ал. 3 от ТЗ за периода: от 02.01.2017 г. до 28.02.2017 г., от 01.06.2017 г. до 31.08.2017 г. и от 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г.

По време на проверката са представени разчетно – платежни ведомости за договори за управление и контрол, като съгласно същите в тях фигурира М. Г. Г. с начислени възнаграждения за периода: от 01.01.2017 г. до 28.02.2017 г., от 01.06.2017 г. до 31.08.2017 г. и от 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г.

При извършена проверка в Регистъра на осигурените лица длъжностното лице по проверката е установило, че за М. Г. Г. са подадени данни с декларация обр. № 1 съгласно чл. 5, ал. 4 от КСО съобразно данните от представената разплащателна ведомост с вид осигурен „01“ – за работници и служители, осигурени по чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО по трудово правоотношение за периода от 09.11.2018 г. до 12.11.2020 г.,

като за м. 02.2020 г. подадените данни с декларация обр. № 1 не отговарят на първичната документация. Констатирано е още, че осигурителят е подал данни с декларация обр. № 1 за М. Г. Г. с вид осигурен „27“ – с обезщетение по чл. 222. ал. 1 от КТ за периода от 13.11.2020 г. до 13.12.2020 г., вместо за периода 13.11.2020 г. до 12.12.2020 г., за който е начислено обезщетението съгласно първичните документи.

За периода от 01.01.2017 г. до 28.02.2017 г., от 01.06.2017 г. до 31.08.2017 г. и от 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г. е установено, че са подадени данни с декларация обр. № 1 съгласно чл. 5, ал. 4 от КСО за М. Г. Г. с вид осигурен „10“ – управление и контрол на търговско дружество.

В ТП на НОИ – С. – град е представено от осигурителя [фирма] за М. Г. Г. Удостоверение приложение № 9 (към чл. 8, ал 1 от НПОПДОО) по болничен лист с № Е. с попълнен код в т. 4 за вид осигурен съгласно декл. обр. 1 – „10“, като за м. 11.2019 г. са попълнени в т. 9 – 1 ден във временна неработоспособност с право на парично обезщетение и за м.12.2019 г. са попълнени в т. 9 – 5 дни във временна неработоспособност. В ТП на НОИ – С. – град е представено от осигурителя [фирма] за М. Г. Г. Удостоверение приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО) по болничен лист с № Е. с попълнен код в т. 4 за вид осигурен съгласно декл. обр. 1 – „10“, като за м. 02.2020 г. са попълнени в т. 9 – 5 дни във временна неработоспособност с право на парично обезщетение. Съгласно представените от осигурителя данни на М. Г. Г. е изплатено парично обезщетение за периодите на временна неработоспособност от 29.11.2019 г. до 06.12.2019 г. и от 17.02.2020 г. до 21.02.2020 г.

Предвид изложените факти в констативния протокол е прието, че за периода от 01.01.2017 г. до 28.02.2017 г., от 01.06.2017 г. до 31.08.2017 г. и от 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г. подадените данни с декларация обр. № 1 съгласно чл. 5, ал. 4 от КСО за М. Г. Г. ЕГН с вид осигурен „10“ – управление и контрол на търговско дружество, са некоректни, тъй като последната не притежава качеството на управител на [фирма] и съгласно данни от ТР за цитираните периоди за управител на дружеството за вписани П. М. Б., ЕГН: [ЕГН] и В. И. П., ЕГН: [ЕГН] и същевременно М. Г. Г. има сключен трудов договор с осигурителя за периода от 09.11.2018 г. до 12.11.2020 г. Прието е още, че за М. Г. Г. няма основание за осигуряване по чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО – управление и контрол на търговско дружество, а следва да е била осигурена съгласно чл. 4, ал. 3 т. 5 от КСО – като лице, полагащо труд без трудово правоотношение. В тази връзка е констатирано, че осигурителят неправилно е декларира в т. 1 на приложение № 9 към болничните листове, че към деня на настъпване на временната неработоспособност лицето е осигурено за съответния риск. Възприето е още, че М. Г. Г. не е имала качеството на осигурено лице за риска общо заболяване и майчинство, поради което изплатеното от осигурителя възнаграждение през м.11 и м.12.2019 г. и м.02.2020 г. на основание чл. 40, ал. 5 от КСО се явява неоснователно изплатено.

Предвид гореизложеното са издадени Задължителни предписания с № ЗД-1-21-00880854/16.02.21 г. и № ЗД-1-21-00880865/15.02.21 г. относно заличаване на данни, подадени в регистъра на осигурените лица, за М. Г. Г. с вид осигурен „10“ и „01“ за периода от 01.01.2017 г. до 28.02.2017 г., от 01.06.2017 г. до 31.08.2017 г. и 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г. и подаване на коректни данни с вид осигурен „14“ за периода от 01.01.2017 г. до 28.02.2017 г., от 01.06.2017 г. до 31.08.2017 г. и от 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г., съответно с вид осигурен „01“ за периода от 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г. и коригиране на данни с вид осигурен „27“ за м.12.2020 г.

Посочените Задължителните предписания са били оспорени пред директора на ТП на НОИ – С. – град, който ги е потвърдил с Решение № 1040-21-302/16.03.2021 г. Последното е обжалвано по съдебен ред пред Административен съд – София – град, който с влязло в сила Решение № 4372 по адм. дело № 3461/2021 г. го е потвърдил.

Освен издаването на задължителните предписания, предвид установените факти и обстоятелства вследствие на извършената проверка на основание чл. 107 от КСО и Заповед № ЗР-5-21-00879282/12.02.2021 г. на ръководителя на ТП на НОИ – С. – град е била извършена и частична ревизия по разходите на ДОО на осигурителя [фирма], в резултат на която е съставен частичен ревизионен акт за начет № РА-5-21-00880869/16.02.2021 г. на осигурителя [фирма] за неоснователно изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност за периода от 29.11.2019 г. до 06.12.2019 г. и от 17.02.2020 г. до 21.02.2020 г., в нарушение на чл. 40, ал. 1 от КСО вр. чл. 54к от КСО.

Осигурителят е обжалвал цитирания по-горе ревизионен акт за начет по реда на чл.110, ал. 2 от КСО в 7-дневен срок. С мотивирано заключение контролният орган е потвърдил ревизионния акт за начет.

Въз основа на ревизионния акт за начет и при спазване на регламентираната процедура по чл. 110, ал. 3 от КСО ръководителят на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. – град е издал Разпореждане № РЖ-5-21-00889487/08.03.2021 г. за внасяне на установените неправомерно изплатени обезщетения за временна неработоспособност поради гледане на болен член на семейството и карантина в общ размер на 234.11 лв., от които 211.17 лв. – главница, и 22.94 лв. – лихва.

В установения от закона срок разпореждането на контролния орган е обжалвано пред ТП на НОИ – С. – град, който е оставил жалбата без уважение и е приел, че постановеното разпореждане е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Оспорването е направено от надлежна страна, чиито законни права и интереси са засегнати от оспореното решение. Жалбата е депозирана в 14-дневния преклузивен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, но не по изложените в нея доводи.

Оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентните за това административни органи, в необходимата писмена форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но при неправилно приложение на материалния закон.

Според разпоредбата на чл. 54к от КСО отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на дете до 2-годишна възраст и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, ал. 5, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Според разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/ преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал. 1 се извършва въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, приети по реда на Наредбата за реда за представяне в Националния осигурителен институт на данните от издадените болнични листове и решенията по

обжалването им, приета с Постановление № 241 на Министерския съвет от 2014 г., като се използват и данните от регистъра на осигурителите и самоосигуряващите се лица, регистъра на приходите от осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, регистър "Трудови договори", регистър "Пенсии", регистър "Трудови злополуки", регистър "Професионални болести", регистър "Парични помощи за профилактика и рехабилитация" и от регистър "Парични обезщетения и помощи от ДОО", както и данните от удостоверенията по чл. 8, 9 и чл. 11, ал. 1 и 2. Според разпоредбата на чл. 40, ал. 4, т. 2 от КСО длъжностното лице, на което е възложено ръководството по изплащането на обезщетенията и помощите или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт, издава разпореждане за спиране на производството по отпускането или изплащането на обезщетенията за временна неработоспособност, трудова злополука или професионална болест, трудоустрояване, бременност и раждане и отглеждане на дете до 2-годишна възраст, когато е необходимо да бъде извършена проверка от контролен или друг компетентен орган относно обстоятелства от значение за правото или размера на обезщетението; в този случай спирането е до приключване на проверката, но за не повече от 6 месеца.

От анализа на тези разпоредби може да се направи извод, че при спазване на нормативноустановения ред за отпускане на парично обезщетение за временна неработоспособност компетентното длъжностно лице, на което е възложено ръководството по изплащането на обезщетенията и помощите, би могло още към момента на извършваната от него преценка на правото и определянето на размера на паричното обезщетение да установи, че са налице некоректно подадени данни от осигурителя – [фирма]. Видно от констативния протокол, цитиран по-горе, с който е приключила проверката за изясняване на обстоятелства относно осигурителните права на М. Г. Г. за периода 01.01.2017 г. – 31.10.2020 г. и констатациите в който са послужили като фактически основания за издаване на процесните РА и Разпореждане, при извършена проверка в Регистъра на осигурените лица длъжностното лице по проверката е установило, че за М. Г. Г. са подадени данни с декларация обр. № 1 съгласно чл. 5, ал. 4 от КСО с вид осигурен „01“ – за работници и служители, осигурени по чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО по трудово правоотношение за периода от 09.11.2018 г. до 12.11.2020 г., а за периода от 01.01.2017 г. до 28.02.2017 г., от 01.06.2017 г. до 31.08.2017 г. и от 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г. са подадени данни с декларация обр. № 1 съгласно чл. 5, ал. 4 от КСО за М. Г. Г. с вид осигурен „10“ – управление и контрол на търговско дружество. В този смисъл компетентното длъжностно лице още към този момент е могло да установи или поне обоснова да предположи, че са налице некоректно подадени данни, тъй като според разпоредбата на чл. 144, ал. 2 от ТЗ не могат да бъдат контролори наетите лица в дружеството, т.е. не може едно и също лице едновременно да изпълнява функциите на контролор в търговско дружество и да бъде наето по трудово правоотношение в същото дружество, както е в процесния случай. Данните, подадени от осигурителя, с които длъжностното лице е разполагало към момента на извършваната от него преценка по смисъла на чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО, са били напълно достатъчни, за да бъде приложена разпоредбата на чл. 40, ал. 2 от КСО и да бъде извършена необходимата проверка, с която да са установи дали в действителност са налице некоректно подадени данни, респ. дали лицето М. Г. Г. има право на обезщетение за временна неработоспособност. Следователно още преди издаване на разпореждането за

отпускане на парично обезщетение за временна неработоспособност на М. Г. Г. органите на НОИ са могли да установят, че има противоречие в подадените от осигурителя данни и да извършат необходимите действия, за да установят дали подадените данни са коректни, респ. некоректни с оглед преценката на правото и определянето на размера на паричното обезщетение за временна неработоспособност, вместо да го правят след неправомерно извършени осигурителни плащания.

С оглед на гореизложеното следва да се приеме, че дори и да са налице некоректно подадени данни от жалбоподателя, не това е основната причина за настъпилата щета за ДОО. Решаващият фактор за неправилното изплащане на паричното обезщетение за временна неработоспособност за процесния период е липсата на дължимия контрол от страна на длъжностното лице, натоварено с ръководството по изплащането на обезщетенията и помощите, което е пренебрегнало задълженията си и не е извършило цялостна служебна проверка на правнорелевантните факти и обстоятелства преди да пристъпи към изплащане на паричното обезщетение, допускайки грешка при преценката на правото на парично обезщетение, която не може да се оправдае с твърденията за некоректни подадени данни от страна на осигурителя. Причинената щета за ДОО е пряка и непосредствена последица от неизпълнението на контролните функции на органите на ТП на НОИ и неправилно нейното възстановяване е възложено в тежест на [фирма].

Отговорността по чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО се поражда при наличие на пряка причинна връзка между противоправното поведение на деца и настъпилия вредоносен резултат. Причинната връзка не се предполага, а се доказва, което в случая не е сторено.

По изложените съображения оспореното решение и потвърденото с него разпореждане на ръководителя на контрола по разходите на ДОО с което на [фирма] е наредено да внесе сумата от 234.11 лева по издадения ревизионен акт за начет, се явяват неправилни и незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, ат. 1 и адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] Решение № 1040-21-538/26.05.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, както и потвърденото с него Разпореждане № РЖ-5-21-00889487/08.03.2021 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО за събиране на суми по издаден ревизионен акт за начет № РА-5-21-00880869/16.02.2021 г. в общ размер на 234.11 лева, от които главница в размер на 211.17 лева и лихви в размер на 22.94 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

СЪДИЯ: